

Finansloven for 1984 blev vedtaget af folketinget den 24. februar 1984. Ved fremsættelsen af finanslovforslaget erklærede regeringen det som sin udgiftspolitiske målsætning at bringe underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet i 1984 ned under niveauet i 1983 på 54,2 mia kr. Ved finanslovens vedtagelse skønnede regeringen, at statsunderskuddet i 1984 ville andrage 54,2 mia kr. trods stigende renteudgifter på statsgælden. *Underskuddet forventes nu at blive 45,1 mia kr., dvs. 9,1 mia kr. lavere end i 1983.* I procent af bruttonationalproduktet er underskuddet faldet fra 10,7 pct. i 1983 til 7,9 pct. i 1984. Ved fremsættelsen af tillægsbevillingslovforslaget kan det således konstateres, at der er taget et meget væsentligt skridt i retning af at realisere målsætningen om at balancere statsfinanserne senest i 1990, en målsætning, der er et centralt element i regeringens genopretningspolitik.

Denne forbedring af de statslige finanser skyldes den positive udvikling i den danske økonomi kombineret med regeringens stramme udgiftspolitik. Den kraftige *økonomiske vækst* i 1984 på henved 4,3 pct. har via øgede indkomster og stigende økonomisk aktivitet medført betydelige merindtægter i form af skatter og afgifter. Det økonomiske opsving har herudover givet automatiske budgetforbedringer på det lovbundne udgiftsområde, blandt andet lavere udgifter til arbejdsløshedsdagpenge.

Som følge af regeringens *tilbageholdende udgiftspolitik* har statens udgiftsbudget samtidig været holdt i ro. Ved at fastholde en nulvækst på udgiftssiden har regeringen således udnyttet den positive konjunkturudvikling til den nødvendige nedbringelse af det statsfinansielle underskud. Dette har kun været muligt, fordi et arbejdsdueligt folketingsflertal har stået bag regeringens udgiftspolitiske målsætning. Endvidere har de af regeringen fastsatte totalrammer for de enkelte ministerområder haft en gunstig virkning ved at tilskynde til løbende omprioriteringer. Fastfrysningen af det statslige udgiftsniveau har derfor ikke hindret løsningen af nye opgaver, men har stillet krav om større fleksibilitet i den offentlige sektor.